

ME juniorských týmů

Mistrovství Evropy juniorských týmů do 18 let proběhlo letos od 17. do 23. srpna v jihovýchodním Polsku v městě Rymanow-Zdroj. V dívčí sekci nás reprezentovalo družstvo Nela Pýchová a Natálie Kaňáková s trenérem Lukášem Vlasákem, v otevřené sekci to byli Jan Vykouk, Josef Havelka, Daniel Kožůšek a Matyáš Zeman s trenérem Pavlem Šimáčkem.

Oba týmy tedy hrály bez náhradníka. V sedmikolovém turnaji to není velký problém, i když případné střídání může ztížit přípravu soupeřů a ulehčit hráčům, kterým se nedaří. V otevřené sekci tuto výhodu využily 4 týmy z 22, mezi děvčaty 2 (reálně 1) z 18.

Náš tým byl nasazen jako desátý na konci první poloviny, takže se v prvním kole utkal s papírově slabšími Belgičany. To, že rating v současném mládežnickém šachu nevyovídá o síle soupeře tak přesně jak před zavedením koeficientu 40, se přesvědčil Dan Kožůšek, jehož soupeř s elem 1951 předvedl excelentní výkon a zvítězil. Naštěstí to znamenalo jen snížení na celkových 2,5:1,5 pro nás. (Hrálo se na zápasové body.)

V druhém kole jsme hráli s Turky, které jako kapitán vedl GM Michalčišin. Zápas přinesl nekompromisní boj s 4 výhrami bílých figur, když náš tým musel dorovnávat nepříznivý stav 0:2.

Ve třetím kole jsme narazili na hlavní favority mistrovství Němce, kteří nakonec skutečně zvítězili. Zápas jsme rozehráli výborně: Honza Vykouk získal černými převahu, kterou přetavil v zisk kvality, Pepa Havelka byl ve zcela vyrovnané koncovce, Dan Kožůšek získal materiální i pozici převahu s německým wunderkindem Keymerem a Matyáš Zeman získal nadějnou útočnou pozici a odmítl i opakování tahů. Další průběh byl bohužel neveselý: Dan během dvou tahů udělal z vyhrané pozice prohranou a soupeř Honzy Vykouka se bránil vynalézavě a partie skončila remízou. Pepa Havelka v zájmu týmu zariskoval, což v realu znamenalo pochybil, a aby nebylo všemu konec, prohrál i Matyáš. Výsledkem tak byl debakl 0,5:3,5.

Ve čtvrtém kole došlo na derby se Slovenskem, které bylo páté nasazené, ale na turnaji do té doby nic nepředvedlo. Slováci k zápasu nastoupili bojácně a zaslouženě pykali. Na čtvrté udělal slovenský reprezentant hrubou chybu a na všech ostatních šachovnicích byli v těžké defenzívě. Jen naše opakovaná neschopnost využít lepší pozice zabránila našemu vyššímu vítězství.

Páté kolo nás svedlo s devátou nasazenou Ukrajinou, která nakonec skončila šestá. Partii opět nadějně rozehrál Dan, vyměnil dámu za věž, jezdce a dva pěšce, odmítnul remízu, ale s nástrahami pozice se nepopral dobře a prohrál, naštěstí v ostrých zápletkách zaslouženě vyrovnal Pepa. Po první časové kontrole jsme ve zbývajících dvou partiích získali dvě trochu lepší koncovky a s trochou štěstí z toho bylo další vítězství 2,5:1,5.

Dvě kola před koncem jsme tak dělili 2. – 6. místo. Opět se však potvrdilo, že jsou v turnajích hraných švýcarským systémem tato kola klíčová.

V šestém kole jsme se střetli s jedenáctou nasazenou Moldávií a v případě výhry bychom hráli reálně o medaili, možná i o první místo. Zápas se nám ovšem vůbec nepovedl a nebyli jsme daleko od prohry 0:4. Nakonec to bylo sice „jenom“ 1,5:2,5, ale prohra je pořád prohra a propad v tabulce.

A aby toho nebylo málo, v posledním kole jsme narazili na třetí nasazené Maďary. Nadějnou pozici postavil Dan Kožůšek, ale po sérii špatných výsledků neměl nervy na to pokračovat dál v boji. Další partie se nevyvíjeli podle našich představ. Smutným hrdinou se nakonec stal Pepa a prohra 1,5:2,5 nás odsunula na dvanácté místo.

Celkový výsledek je rozhodně neúspěchem, zvláště po nadějných prvních pěti kolech. Na druhou stranu jsme skončili jen dvě místa pod svým nasazením a v turnaji se střetli s týmy, které skončili na 1., 4., 5., 6., 7., 8. a 19. místě. Mé hodnocení je tak dost rozporuplné.

Tým spolehlivě táhnul na první šachovnici Honza Vykouk. První dvě partie zaslouženě vyhrál a kromě veliké kliky z šestého kola, kde měl prohrát a remizoval, tahal ve zbývajících partiích vždy za delší konec, bohužel vždy jen s remízovým efektem. I tak jeho výkon odpovídal zisku normy IM.

Pepa Havelka na druhé šachovnici bojoval, ale tentokrát tomu chyběla trocha umu či štěstí ve vypjatých momentech. Asi by to chtělo víc zkušeností s těžkými partiiemi.

Danovi Kožúškovi se na třetí bohužel hrubě nedařilo, byť k světlým momentům patří jeho výhra z druhého kola. V dalších kolech se však téměř vždy opakoval černý scénář, kdy ze zahájení vyšel výborně až skvěle a pak přišla jakási záhadná chvíle nekoncentrovanosti a pád z nebes až do pekel. I Dan na své cestě k zlepšení potřebuje získat větší odolnost a osobně si myslím, že i větší tvrdost sám vůči sobě.

Příjemným překvapením byl na čtvrté šachovnici Matyáš Zeman, který byl nominován až měsíc před začátkem akce místo nemocného Matyáše Marka. Aktuální Mistr ČR do 16 let se po úvodních dvou kolech „rozkoukal“ a v následujících pěti kolech si dokázal, že na to má. Věřím, že mu zkušenosti z této akce pomůžou před blížícím se MS do 16 let i v dalším šachovém pokroku.

Dívčí kategorii popíše ve své zprávě kapitán Lukáš Vlasák.

Organizace byla vynikající, ubytování i strava na úrovni. Opakovaně pak bylo zmíněno, že pro velký úspěch je zájem rozšířit akci i o družstva do 12 let a zvýšit počet dívčích šachovnic na tři nebo čtyři.

Pavel Šimáček, 7. 9. 2017